

Nr 28.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående vissa ändringar i den vid förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för inkommande varor fogade tulltaxa, i vad angår kautschukringar m. m. till motorvelocipeder; given Stockholms slott den 11 januari 1928.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Ernst Lyberg.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 11 januari 1928.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena LÖFGREN, statsråden THYRÉN, RIBBING, MEURLING, GÄRDE, PETERSSON, ROSÉN, HAMRIN, ALMKVIST, LYBERG, VON STOCKENSTRÖM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Lyberg, anmäler efter gemensam beredning med chefen för handelsdepartementet fråga om nedsättning av tullen å delar till motorvelocipeder och anför:

Enligt tulltaxan är tullen för färdiga motorvelocipeder (rubrik 1092) bestämd till 15 procent å varans värde. Tullen för ytterdäck och monterade innerslangar m. m. av kautschuk till motorvelocipeder (rubrik 642) utgör 1 krona 60 öre för kilogram, motsvarande i fråga om ytterdäck 30 å 40 procent och i fråga om innerslangar 20 å 28 procent av varans nettopris, exklusive skatt. I tulltaxan ej särskilt nämnda delar till motorvelocipeder tullbehandlas enligt rubrik 1093 såsom delar till velocipeder (rubrik 1091) och draga i enlighet därmed tull av likaledes 1 krona 60 öre för kilogram.

Ytterdäck och monterade innerslangar, avsedda för automobiler, betinga enligt rubrik 643 tull av 1 krona 20 öre för kilogram. För tillverkning av auto-

*Nuvarande
tullsatser.*

mobiler avsedda delar och tillbehör i allmänhet, däribland ytterdäck och inner-slangar (rubrik 1098 ¹/₉), äro dock belagda med tull av 12 procent av varans värde.

*Tidigare
framställning.*

Vid tillämpning av nyss återopade bestämmelser kommer tullen å ytterdäck, som åsitta inkomna motorvelocipeder, att väsentligt understiga tullen å särskilt för sig införda ytterdäck till motorvelocipeder. Till undanröjande i erforderlig mån av denna olikhet hemställde på sin tid Husqvarna vapenfabriks aktiebolag i Huskvarna i en till Kungl. Maj:t ställd skrift av den 1 december 1926 om vidtagande av åtgärd för sådan ändring i tulltaxan, att antingen tullsatsen för ytterdäck av 50 millimeters grovlek och däröver till motorvelocipeder nedsattes till 15 procent å värdet, eller ock tullen å ytterdäck, monterade å färdiga motorvelocipeder, särskilt beräknades enligt tulltaxerubriken 642, således efter 1 krona 60 öre för kilogram.

Häröver avgåvo kommerskollegium och generaltullstyrelsen gemensamt utlåtande den 29 december 1926, varvid ämbetsverken anförde i huvudsak följande.

Anledningen därtill, att delar till motorvelocipeder i tullbehandlingshänseende jämnstälts med velocipeddelar hade enligt 1906 års tulltaxekommitté legat i den svårighet, som ansetts föreligga att skilja desamma — med undantag för själva motorerna — från delar till vanliga velocipeder. Tullsatsen 1 krona 60 öre för de sistnämnda hade å andra sidan avpassats så nära som möjligt efter tullen å färdiga velocipeder, vilken enligt då föreslagen rubrik 1090 utgjorde 20 kronor per styck, med beräknad vikt av 12 kilogram. Tullsatsen å motorvelocipeddelar hade sålunda blivit bestämd efter helt andra grunder än som betingats av det förefintliga behovet av tullskydd för desamma.

Beträffande särskilt ytterdäck till motorvelocipeder föreläge enligt ämbetsverkens mening icke längre ur tullteknisk synpunkt samma skäl som tillförne att jämnställa dessa däck med velocipeddäck. På grund av bestämmelserna i förordningen den 2 juni 1922 (nr 261) om särskild skatt å automobilgummiringar, vilka bestämmelser även avsåge yttergummi till motorcyklar, måste nämligen vid tullbehandlingstillfället i varje fall avgöras, huruvida varan vore avsedd för motorvelocipeder eller för vanliga velocipeder. Enligt gällande bestämmelser måste vidare beträffande grövre dimensioner bedömas, huruvida motorvelociped- eller automobilringar föreläge, enär de sistnämnda skulle hänföras till rubrik 643, mot vilken svarade tull av 1 krona 20 öre per kilogram. Ur sistnämnda synpunkt vore det, rent tulltekniskt sett, angeläget, att ytterdäck till motorcyklar belades med samma tull som ytterdäck till mobiler. Enligt den praxis, som, sedan generaltullstyrelsen meddelat beslut i frågan, utbildat sig, tullbehandlades ytterdäck av dimensionerna 660 × 50 millimeter (26'' × 2'') upp till 715 × 115 millimeter (28.1 × 4.5''), det sistnämnda slaget utgörande ballongringtyp, såsom motorvelocipeddelar av kautschuk enligt rubrik 642, ehuru den förstnämnda dimensionen kunde hava användning även å transportvelocipeder och den senare även å mindre mobiler.

För en allmän övergång till värdetull för delar, avsedda att vinna användning vid en inhemsk tillverkning av mobiler, hade ämbetsverken väl funnit vissa skäl föreligga. Lika vägande sådana syntes emellertid icke kunna återopas för en motsvarande åtgärd beträffande motorvelocipeder. Det

kunde dock på goda skäl ifrågasättas, huruvida ett högre tullskydd vore berättigat för ytterdäck till motorecyklar än för liknande däck till automobiler. Ämbetsverken ville därför förordas att vid en kommande revision av tullsatserna å kautschukindustriens artiklar denna fråga upptoges till prövning.

Det må i anledning av vad sålunda anförts erinras om att, sedan detta utlåtande avgivits, förut nämnda tullsats av 12 procent å värdet fastställts beträffande för tillverkning av automobiler avsedda delar och tillbehör (rubrik 1098 $\frac{1}{2}$) således även i fråga om för sådan tillverkning avsedda innerslangar och ytterdäck av kautschuk ävensom delar därtill (prop. nr 171 och riksdagens skr. nr 145 år 1927).

Den av bolaget gjorda hemställan föranledde icke någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd.

Efter det nyssnämnda gemensamma tullsats blivit i tulltaxan införd för delar och tillbehör, avsedda för tillverkning av automobiler, har emellertid samma bolag i en till Kungl. Maj:t ställd, den 12 juli 1927 dagtecknad skrift gjort framställning om vidtagande av åtgärder i syfte att för tillverkning av motorvelocipeder avsedda delar och tillbehör, däri inbegripna dylika av kautschuk, måtte få tullbehandlas efter samma grunder som delar och tillbehör för tillverkning av automobiler. Framställningen innebär sålunda, att motorvelocipedtillverkningen skulle i full utsträckning — alltså icke blott i fråga om ytterdäck av kautschuk utan även beträffande alla andra delar och tillbehör till motorvelocipeder — komma i åtnjutande av enahanda förmån i tullhänseende som automobilindustrien.

Genom remiss den 13 juli 1927 har Kungl. Maj:t anbefallt kommerskollegium och generaltullstyrelsen att inkomma med utlåtande i anledning av denna framställning. Sådant utlåtande har avgivits den 30 september 1927. Vid utlåtandet hava fogats av kommerskollegium införskaffade yttranden från Sveriges maskinindustrieförening och Sveriges kemiska industrikontor.

Maskinindustrieföreningen har på anförda skäl avstyrkt framställningen, i vad den avser tillämpning av tulltaxerubrik 1098 $\frac{1}{2}$ å delar till motorvelocipeder, men förordat, att monterade innerslangar ävensom yttergummi av minst 50 millimeters grovlek för motorvelocipeder överföras från tulltaxerubriken 642 med tullsats av 1 krona 60 öre för kilogram till tulltaxerubriken 643 med tullsats av 1 krona 20 öre för kilogram.

Kemiska industrikontoret har översänt ett yttrande i frågan från Trälleborgs gummifabriks aktiebolag samt redogjort för ett erhållet muntligt meddelande i ämnet från Svenska gummifabriksaktiebolaget i Gislaved. Förstnämnda bolag har, efter förebringande av viss utredning rörande verkan av den föreslagna ändrade tullbehandlingen av motorvelocipedringar, förklarat sig anse anledning icke föreligga till någon ändring av tulltaxan i förevarande hänseende. Svenska gummifabriksaktiebolaget har däremot funnit sig ej hava något att anmärka mot vad maskinindustrieföreningen föreslagit. För egen del har Kemiska industrikontoret ansett sig icke kunna taga definitiv ståndpunkt till sistberörda förslag.

Nu föreliggande framställning.

Kommers-
kollegium och
generaltull-
styrelsen.

Kommerskollegium och generaltullstyrelsen hava i utlåtandet förklarat sig icke kunna förorda tillämpning av samma tullsats för delar till motorvelocipeder, avsedda för sammansättningsindustri inom landet, som för delar till dylik automobilindustri. Till stöd för sin ståndpunkt hava ämbetsverken till en början åberopat sina i förut nämnda utlåtande den 29 december 1926 anförda skäl, varefter ämbetsverken gjort följande jämförelse mellan de olika förhållanden, under vilka automobil- och motorvelocipedtillverkningarna bedrivs inom landet:

Medgivandet av tullsatsen 12 procent å värdet för delar och tillbehör i allmänhet, avsedda för tillverkning av bilar, finge anses såsom en ren undantagsåtgärd. Därmed hade avsetts att möjliggöra uppkomsten inom landet av en sammansättningsindustri, särskilt beträffande vissa billigare bilystyper. Ett vägande skäl hade dessutom varit, att dylika sammansättningsindustrier redan uppkommit i vissa närgränsande länder, från vilka importerades en mycket betydande del av Sveriges behov av nämnda slags bilar, som med större fördel för landet bort kunna här hopsättas.

Några däremot svarande förhållanden förelåge, såvitt ämbetsverken kunnat finna, icke med hänsyn till motorvelocipedtillverkningen. På detta område hade fastmer den inhemska industrien, i trots av mindre gynnsamma tullbestämmelser, särskilt tidigare, och en ganska skarp utländsk konkurrens, kunnat tack vare framstående kvalitetsegenskaper hos fabrikatet och rationell drift tillkämpa sig en relativt stark ställning. Det syntes icke vara uteslutet, att denna ställning skulle snarare kunna lida intrång än stärkas genom det ifrågasatta medgivandet beträffande tullsats å delar, något som också maskinindustriföreningen framhållit. Berörda medgivande vore nämligen särskilt ägnat att gynna uppkomsten av en ren sammansättningsindustri även för motorvelocipeder med användande av uteslutande eller huvudsakligen från utlandet införda delar.

I fortsättningen av utlåtandet hava ämbetsverken emellertid erinrat om sitt tidigare uttalande, att de för närvarande tillämpade bestämmelserna om tullbehandling av kautschukringar till motorvelocipeder i viss mån medförde en tullteknisk olägenhet. Därutöver hava ämbetsverken påvisat, att dessa bestämmelser innebure, sett från den inhemska motorvelocipedtillverkningens ståndpunkt, en viss oegentlighet såtillvida, att ringar, påsatta importerade motorvelocipeder, droge en tull av 15 procent å värdet, medan gällande tullsats för lösa ringar, vilka användes vid tillverkningen inom landet av motorvelocipeder, motsvarade en avsevärt högre procent å värdet.

Ämbetsverken hava undersökt möjligheterna att frångå dessa olägenheter och därvid kommit till den uppfattningen, att en såväl tulltekniskt som sakligt berättigad utväg härför vore att låta monterade innerslangar och yttergummi eller delar därtill av kautschuk för motorvelocipeder bli hänförliga till samma tulltaxerubrik som motsvarande delar till bilar, nämligen rubriken 643. Innan ämbetsverken lämnat närmare redogörelse för de omständigheter, vilka varit avgörande för denna uppfattning, hava ämbetsverken i utlåtandet återgivit en tabell, innefattande vissa av kommerskollegium inhämtade uppgifter å dimensioner och vikt beträffande ytterdäck

och monterade innerslangar av kautschuk för olika slag av motorvelocipeder och velocipeder. Med utgångspunkt från denna tabell hava ämbetsverken därefter anført följande:

«Av tabellen framgår, att i fråga om ytterdäck en ganska utpräglad viktgräns förefinnes mellan å ena sidan sådana avsedda för motorvelocipeder, å andra sidan velocipeddäck. Ytterdäck med vikt över $1\frac{1}{4}$ kilogram torde sålunda i regel kunna rubriceras såsom motorvelocipeddäck, medan de lättare synas vara att hänföra till velocipeddäck. I avseende å dimensionerna föreligger icke samma bestämda gräns, i det att ytterdäck för transport-velocipeder kunna hava samma dimensioner, $24'' \times 2''$, som däck, avsedda för de lättaste typerna av motorvelocipeder.

Enär emellertid viktskillnaden, liksom konstruktionen i övrigt, torde erbjuda tillräcklig ledning för särskiljande av ytterdäck till motorvelocipeder från velocipeddäck, synes det icke erforderligt men däremot möjligen kunna leda till felaktig tullbehandling i enstaka fall att, på sätt maskin-industriföreningen förordat, i tulltaxan införa någon bestämd dimensionsgräns. Nödiga föreskrifter för tullbehandlingen torde lämpligen böra utfärdas av generaltullstyrelsen.

Vad åter beträffar innerslangar, lära sådana för motorvelocipeder hittills städse införas hopsatta och färdigmonterade, medan slangar för velocipeder införas omonterade och sålunda förtullas enligt rubrik 639, med en tull av endast 50 öre per kilogram. Någon svårighet vid eventuell tillämpning av tulltaxerubrik 643 å de förstnämnda lära därför ej behöva befaras.

Kollegium har även inhämtat prisuppgifter rörande priser i partihandeln å såväl däck som monterade innerslangar till motorvelocipeder. Av dessa uppgifter framgår, att den nu tillämpade tullsatsen (enligt rubrik 642) motsvarar omkring 30 procent (i ett uppgivet fall närmare 40 procent) å netto-priset på däck (exklusive skatt) samt 20—28 procent å priset för monterade innerslangar. Därest i stället tulltaxerubrik 643 skulle komma att tillämpas för dessa varuslag, skulle tullskyddet komma att nedgå till omkring 22 procent för ytterdäck och till 15—20 procent för innerslangar.

1925 års tulltaxerevisionsakkunniga hava även i sitt den 12 september 1927 avgivna betänkande med förslag till reviderad tulltaxa behandlat denna sak (å sidan 466). Efter en redogörelse för de tillämpade tullsatserna enligt rubrikerna 642 och 643 anföra de sakkunniga: 'Det kan emellertid under-stundom vara synnerligen vanskligt att avgöra, huruvida en kautschuksvara av nu ifrågavarande beskaffenhet är att hänföra till den ena eller till den andra kategorien, då slangar och yttergummi av vissa dimensioner kunna användas å såväl motoreyklar som automobiler. Tvenne varor av alldeles samma beskaffenhet kunna sålunda med tillämpning av nu gällande bestämmelser bliva belagda med olika tullsats, vilket givetvis måste anses vara i hög grad oegentligt. Med hänsyn härtill framstår det såsom ett mycket starkt tulltekniskt önskemål, att en enhetlig tullsats bleve fastställd för sagda produkter. Några mera betydande sakliga skäl, varför monterade slangar och yttergummi för motoreyklar skola draga väsentligt högre tull än motsvarande artiklar för automobiler, torde nog ej heller kunna anföras. I detta sammanhang må framhållas, att nämnda produkter äro helt lik-ställda i beskattningshänseende. Varje ändring i angivet syfte av gällande bestämmelser skulle emellertid få mycket vittgående konsekvenser för de industrier inom landet, som äro beroende av det nu bestående tullskyddet. I trots av det starkt framträdande behovet av en tulltaxeändring i denna

punkt hava vi därför funnit oss icke böra föreslå vidtagandet av någon sådan ändring i detta sammanhang utan torde med prövningen av frågan böra anstå till en kommande, mera allmän revision av tulltaxan.'

De sakkunniga framhålla alltså det tulltekniskt och sakligt berättigade i en ändring av tulltaxerubrikerna 642 och 643, varigenom monterade inner-slangar och yttergummi eller delar därtill av kautschuk för motorvelocipeder komma att hänföras till samma rubrik som motsvarande delar till automobiler, men anse sig med hänsyn till de konsekvenser tullnedsättningen skulle hava för industrier inom landet, vilka vore beroende av det nuvarande tullskyddet, icke böra föreslå omedelbara åtgärder i angiven riktning.»

Gentemot vad tulltaxerevisionssakkunniga sålunda anfört om konsekvenserna för vissa industrier inom landet av den nämnda tullnedsättningen hava slutligen ämbetsverken för sin del uttalat, att det med hänsyn till upplysningar, som framkommit under den av ämbetsverken verkställda utredningen, ville synas som om för gummiindustrien de befarade konsekvenserna icke framstode såsom alltför betydande eller i och för sig ägnade att utgöra hinder mot en eljest önskvärd och lämplig ändring och som om för motorvelocipedindustrien den ifrågasatta taxeändringen skulle medföra en viss lättnad. Denna lättnad bleve dock enligt ämbetsverkens förmenande icke så stor, att den kunde anses innebära sådan avsevärd förskjutning av gällande tullsystem, att därav kunde föranledas särskilda krav på tulljämnningar från andra industriernas sida.

*Departements-
chefen.*

Den av 1927 års riksdag beslutade ändring i tulltaxan, varigenom tullsatsen för delar och tillbehör i allmänhet, avsedda för tillverkning av automobiler, bestämdes till 12 procent av värdet, vidtogs i syfte att befrämja uppkomsten inom landet av en industri för sammansättning av automobiler. Skulle nu, såsom i den föreliggande framställningen ifrågasatts, en motsvarande ändring genomföras beträffande delar och tillbehör för tillverkning av motorvelocipeder, komme igångsättandet inom landet även av en industri för sammansättning av motorvelocipeder med användande av uteslutande eller huvudsakligen från utlandet införda delar och tillbehör att underlättas. Det är emellertid tvivel underkastat, huruvida uppkomsten av en dylik industri för närvarande kan anses önskelig. Den inhemska tillverkningen av motorvelocipeder har nämligen, efter vad kommerskollegium och generaltullstyrelsen erinrat, trots mindre gynnsamma tulltaxebestämmelser och en ganska skarp utländsk konkurrens kunnat i följd av fabrikatens framstående kvalitet och tillverkningens rationella bedrivande ernå en jämförelsevis stark ställning. Det ligger nära till hands befara, att denna ställning skulle komma att röna menlig inverkan av en sammansättningsindustri av det slag, varom nyss nämnts. Då den inhemska tillverkningen i detta fall är mäktig att i betydande grad tillgodose det inom landet föreliggande behovet, finner jag därför i likhet med ämbetsverken icke tillrådigt att i tulltaxan nu införa bestämmelser, genom vilka för delar till

motorvelocipeder, avsedda för sammansättningsindustri inom landet, bleve gällande samma tullsats som för delar till motsvarande automobilindustri.

Emellertid innebära, på sätt från motorvelocipedindustriens sida anförts, de hittills tillämpade bestämmelserna den olägenheten, att ringar, påsatta importerade motorvelocipeder, draga en tull av 15 procent av värdet, medan gällande tullsats för lösa ringar, vilka användas vid tillverkningen inom landet av motorvelocipeder, motsvarar en avsevärt högre procent å värdet. En sådan ordning måste med hänsyn till den inhemska tillverkningen uppenbarligen anses synnerligen oegentlig. Härtill kommer, att, efter vad ämbetsverken påvisat, den nuvarande ordningen är förenad med vissa tulltekniska svårigheter. Då monterade innerslangar och yttergummi eller delar därtill av kautschuk för motorvelocipeder äro hänförliga till tulltaxerubrik med annan tullsats (rubrik 642 med tullsatsen 1 krona 60 öre för kilogram) än för motsvarande tillbehör eller delar därtill för automobiler (rubrik 643 med tullsatsen 1 krona 20 öre för kilogram), måste nämligen vid införsel av kautschukringar av grövre dimensioner i varje fall avgöras, huruvida motorvelociped- eller automobilringar föreligga, något som givetvis är ägnat att mången gång medföra ej ringa besvärligheter och tidsutdräkt vid tullbehandlingen. Att göra en dylik åtskillnad är i vissa fall till och med omöjligt, då innerslangar och yttergummi understundom kunna, såsom 1925 års tulltaxerevisionsakkunniga framhållit, användas å såväl motorvelocipeder som automobiler.

Nu återopade omständigheter tala för lämpligheten av sådan ändring i tulltaxan, att motorvelocipedringar och automobilringar hänföras till samma tulltaxerubrik. Kommerskollegium och generaltullstyrelsen hava för sin del ansett, att ändringen lämpligen bör vidtagas sålunda, att monterade innerslangar och yttergummi eller delar därtill av kautschuk för motorvelocipeder hänföras till den tulltaxerubrik, som för närvarande inrymmer motsvarande tillbehör och delar för automobiler. Därigenom skulle i båda fallen tullsatsen för dylika varuartiklar bliva 1 krona 20 öre för kilogram, vilket, enligt vad kommerskollegium erinrat, skulle i fråga om motorvelocipeder medföra, att tullen hädanefter komme att motsvara, för innerslangar 15 å 20 procent och för yttergummi 22 procent av varans nettopris i stället för tidigare respektive 20 å 28 procent och 30 å 40 procent av nettopriset.

Den uppfattning, åt vilken ämbetsverken sålunda givit uttryck, har jag funnit mig böra biträda, i all synnerhet som ämbetsverken synas vara av den mening, att den i frågan jämväl intresserade kautschukindustrien icke genom en sådan tulltaxeändring komme att drabbas av alltför betydande ogynnsamma konsekvenser. Jag förordar alltså ändring i angiven riktning av tulltaxerubrikerna 642 och 643.

Såsom av den förut lämnade redogörelsen framgår, har blivit ifrågasatt, att för motorvelocipeder avsett yttergummi av mindre grovlek än 50 millimeter skulle bibehållas vid hittillsvarande tullsats, 1 krona 60 öre för kilogram. Därigenom skulle undvikas, att velocipedringar, för vilka nämnda

tullsats jämväl gäller, komme att genom förväxling med motorvelocipedringar av berörda slag bliva införda mot den för motorvelocipedringar i allmänhet tilltänkta lägre tullsatsen. Efter vad kommerskollegium och generaltullstyrelsen upplyst angående möjligheterna att undgå nyssnämnda förväxling, har en dylik begränsning icke synt mig vara behöflig. Jag förutsätter emellertid, att generaltullstyrelsen kommer att utfärda närmare anvisningar i ämnet, därest sådana skulle visa sig bliva erforderliga för vinnande av en i sagda hänseende fullt betryggande tulltaxerubricering.

I samband med vidtagandet av de ändringar i tulltaxerubrikerna 642 och 643, som påkallas av att monterade innerslangar och yttergummi eller delar därtill av kautschuk för motorvelocipeder likställas med motsvarande artiklar för automobiler, har det synt mig böra tagas under övervägande, huruvida icke till vinnande av förenkling och större reda i uppställningen av tulltaxan i hithörande delar även övriga i taxan ej särskilt nämnda motorvelocipeddelar av mjuk kautschuk borde likställas med nyssnämnda artiklar för automobiler. Sådana delar äro punkteringsskydd, ventillappar, handtag, fotstödsbeklädnad, pedalgummi för startpedaler, vissa drivremmar samt buffertar för bakhjulsnäv. Genom en ändring i sådan riktning skulle tullsatsen för samtliga omhandlade artiklar för motorvelocipeder sänkas från 1 krona 60 öre för kilogram (rubrik 642) till 1 krona 20 öre för kilogram (rubrik 643) och i tulltaxan ej särskilt nämnda velocipeddelar av kautschuk upptagas i särskild rubrik samt ifrågavarande motorvelocipeddelar och automobildelar av mjuk kautschuk tillsammans i annan rubrik.

Den utredning, som jag i ämnet låtit verkställa för utrönande, huruvida en sålunda tilltänkt tullförändring skulle för den inhemska kautschukindustrien medföra nämnvärd olägenhet, har givit vid handen att så ej skulle bliva fallet. Enligt uppgift har införseln av de ifrågavarande kautschukartiklarna varit mycket obetydlig, och även den inhemska tillverkningen av dessa har varit av ringa omfattning, omkring 500 kilogram för år. I kommerskollegium och generaltullstyrelsen har man också förklarat sig anse det ej vara något att med hänsyn till berörda intresse erinra mot tullförändringen.

Vid sådant förhållande har jag funnit mig kunna förorda, att vid omredigeringen av tulltaxerubrikerna 642 och 643 jämväl den senast omförmälda ändringen vidtages. Samtidigt därmed torde böra göras en mindre, redaktionell jämkning av sistnämnda rubriks bestämmelser, i vad de avse automobilringar m. m.

Den ifrågasatta överflyttningen från rubriken 642 till rubriken 643 av motorvelocipeddelar medför, därest anm. 1 under sistnämnda rubrik kvarstår i sin nuvarande lydelse, att även dessa delar komma att, då de från frihamn eller frilager förtullas oemballerade eller endast försedda med pappersomslag, i vissa fall draga med 40 öre för kilogram förhöjd tull. Häremot synes ej vara något att erinra.

Dagen för ikraftträdandet av de tillstyrkta tulltaxeändringarna synes lämpligen böra bestämmas av Kungl. Maj:t.

Med åberopande av vad jag sålunda anfört hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

dels besluta, att rubrikerna 642 och 643 i den vid förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för inkommande varor fogade tulltaxa skola erhålla följande ändrade lydelse:

		Kvantitet för tullbe- räkningen	Tullsats
			Kronor öre
Arbeten av mjuk kautschuk:			
642	velocipeddelar av kautschuk, ej särskilt nämnda, även i förening med annat ämne, såsom yttergummi eller delar därtill samt pedal- och bromsgummi	1 kg.	1 60
643	motorvelocipeddelar av kautschuk, ej särskilt nämnda, även i förening med annat ämne, såsom monterade innerslangar, yttergummi eller delar därtill samt pedal- och bromsgummi; för automobiler avsedda monterade innerslangar och yttergummi eller delar därtill av kautschuk, även i förening med annat ämne; ävensom andra varor, ej särskilt nämnda, av mjuk kautschuk, enbart eller i förening med annat ämne, såsom handskar, hinkar, dinappar, isblåsor, kirurgiska artiklar och radergummi	1 kg.	1 20
<i>Anm. 1.</i> Vid förtullning — — — skall utgå.			
<i>Anm. 2.</i> Såsom arbeten — — — mjuk kautschuk.			

dels ock förklara, att ändringarna skola träda i kraft å dag, som Konungen bestämmer.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Maj:t Konungen bifalla samt förordnar, att proposition av den lydelse, bil. litt. vid detta protokoll utvisar, skall avlåtast till riksdagen.

Ur protokollet:

Ragnar Kihlgren.